

komme til at udføre det, skal blive saa vidt-
løftig og saa stort, at det, om det end ikke
vil være uoverkommeligt, saa dog vil fordre
saa lang Tid, at der uden Tvivl vil medgaae
flere Aar, inden Revisionen af det første Aars
Regnskab kan blive færdig. Næst at henvise
til det, som er anført i den fra Folkethinget
omdeelte Beslutning om, hvilke Punkter der
kunne forberedes, inden den egentlige Revision
begynder, og hvor der er nævnt Pensionstil-
sterne og Listerne fra Raadessecretariatet o. s. v.,
— skal jeg gjøre opmærksom paa, at der vist-
nok er flere Gjenstande foruden dem, som ville
fordre en saadan speciel Opmærksomhed. Det
er klart, at der i selve Finantsloven findes
flere Ting, som Revisorerne ville kunne under-
søge, førend Regnskabet er færdigt. Der findes
i Finantsloven citeret en Mængde Forordnin-
ger og kongelige Resolutioner, deels til Støtte
for Indtagterne, deels til Støtte for Udgif-
terne, og det er nødvendigt for Revisorerne at
gjøre sig bekendt med alle disse Lovgivninger
og særegne Bestemmelser, for at erfare, om
de stemme med det, som er anført i Finants-
loven. Det er et Arbejde, som de meget godt
kunne foretage, førend Revisionen begynder,
og hvorved Revisionen vil være meget betyde-
ligt lettet. Dernæst vil der opstaae en Mængde
Spørgsmaal, som vistnok vilde medtage lang
Tid, dersom de først skulde kunde besvares,
naar Revisionen er begyndt. Der er saaledes
i Cultusministeriets Regnskab anført, at Mis-
sionsregnskabet sluttet først den 30te Juni 1851.
Hvorledes der altsaa skal blive at forholde
med Hensyn til dette specielle Regnskab, som
har en længere Tidsfrist end det almindelige
Regnskab, som gaaer til 1ste April, er et
Spørgsmaal, som vistnok maa komme under
Overveielse, og med Hensyn til Udbetalingerne
maa der tages en Bestemmelse. Der gives

ogsaa andre specielle Regnskaber, hvis Tids-
frist jeg vist troer ikke vil falde sammen med
Udløbet af Finantsaaret, endskiøndt det i Fi-
nantsloven ikke udtrykkeligt er sagt. Det vil
saaledes formodentlig blive Tilfældet med Thea-
tret og med Kunstakademiet, at de specielle Regn-
skaber derfor ikke ville udgaae med det almindelige
Finantsaar, og altsaa vil der blive at tage Bestem-
melse om, hvorledes der i saa Henseende bliver
at forholde. Et andet Spørgsmaal, som jeg
vil tillade mig at henlede det ærede Things
Opmærksomhed paa, er, hvorledes der vil være
at forholde, hvis der i Finantsloven er til-
staaet en Pengebevilling, og denne Pengebe-
villing eller Udgiftspost af en enkelt Minister
forlanges sat til hans Disposition eller for-
langes udbetalt, førend de Udgifter, som der-
med skulle afholdes, have fundet Sted. For-
saavidt det finder Sted ved Aarets Slutning,
har man troet, at det vil være nødvendigt for
den enkelte Minister at inddrage en saadan
Pengesum, forsaavidt Pengene ville være nød-
vendige til de Udgifter, der foresalde inden Fi-
nantsaarets Grændser, men som ikke blive ud-
betalte førend efter Finantsaarets Udløb. Det
kunde vistnok i saa Henseende være tvivlsomt,
hvorvidt der skulde forholdes paa denne Maade
med Hensyn til en Udgift, som falder i Slut-
ningen af Aaret; thi det forekommer mig, at
det kunde ordnes paa en anden Maade, der-
som den enkelte Minister, som havde Brug for
disse Penge og vidste, at de vilde være for-
nødne til en Udgift, som falder inden Finants-
aarets Udløb, opgav til Finansministeriet det
omtrentlige Beløb, som han troede vilde være
nødvendigt til at dække disse Udgifter, og alts-
saa, naar Pengebevillingen ikke var udtømt,
saa vilde Pengene blive staaende til den enkelte
Ministers Raadighed, uagtet Finantsaaret var
sluttet.